

4.

De-aceea-n țara care este omul,
Împarte cerul slujbe felurite,
Dând năzuinței ne-nterupt avânt
Și-un țel, o țintă, - ascultarea. Astfel
Se străduiesc albinele, făpturi
Ce, printr-o lege-a firii, pilduiesc
Cum se-ntocmește un regat. Au rege
Și cinuri osebite ; ca slujbașii,
O parte-și rânduiesc căminul ; alții
Ca negustorii, fac negoț prin țări ;
Sau ca ostașii, înarmați cu ace,
Despoaie-a verii flori de catifea
Și prada-și duc acasă-n marș voios,
În cortul împăratului. Acesta,
Cârmuitor zelos, veghează cum
Zidarii cântăreți fac bolți de aur,
Cum pașnici cetățeni frământă mierea,
Cum salahori sărmani cu grea povară
Se-nghesuie la-ngusta poartă, cum
Solemnul jude, bâzâind posac
Dă-n seamă găzilor cu chipul pal
Căscății trântori. Multe-s, dar, acele
Ce-având un țel, lucrează felurit ;
Precum un număr mare de săgeți
Zvârlite fel și chip ating o țintă ;
Sau multe căi se-adună-ntr-un oraș ;
Sau ape dulci într-o sărată mare ;
Sau linii multe-n mijloc de cadran,
Așa și mii de fapte când încep,
Se-ndeplinesc cu șarț și fără pierderi
Și-ating cu toatele aceeași țintă.